

[Alice Hedegaard]

service, det vil sige den nødvendige service, det er at have en daginstitution til de børn, hvis forældre enten begge er nødt til at arbejde ude, eller som nu ønsker at have et job.

Nu er det jo kun de første år af et barns liv, det drejer sig om. Hvad så med skolerne? Alle de mennesker, der ingen børn har, betaler jo også til andre børns undervisning. Hvad med hospitaler og sygesikring? Alle, der er så lykkelige at være raske, betaler også til dem, der har behov for læge og hospital. Sådan skal et samfund da også være indrettet. Vi må acceptere, at samfundets fælleskasse bruges også dér, hvor vi måske ikke selv får behov for at kunne få valuta for pengene.

Til sidst vil jeg vove at fremsætte en påstand, som nok ikke tåler en skattekyndigs vurdering, men som måske kan illustrere, at de udearbejdende forældre ikke nasser slet så meget på de hjemmegående, som kristeligt folkeparti har givet udtryk for.

Hvis et udearbejdende par eller en enlig benytter daginstitution, er det nok væsentligt at huske på, at de ikke får det gratis – så skal deres indtægt i hvert fald ligge under sultegrænsen. Det koster meget ofte ca. 500 kr. om måneden for en børnehaveplads, en vuggestueplads er endnu dyrere, og med en trækprocent på 48–50 vil det sige, at man skal tjene 1.000 kr., hvoraf de 500 kr. går i statskassen. Reelt koster det altså den, der benytter daginstitutionerne, ca. 1.000 kr. om måneden.

Waldorff (VS):

Da vi i VS' folketingsgruppe så kristeligt folkepartis forespørgsel, brugte vi et par minutter på at lave det svar på forespørgslen, som kristeligt folkeparti ville have givet, hvis det havde haft regeringsmagten. Svaret, som blev givet af ministeren for kirke og hjem, hr. Honoré, lød nogenlunde sådan:

»I den kristelige regering er vi af den opfattelse, at man ikke i disse tider kan overvurdere den betydning, som den danske kvinde har for vores samfund. Hele vort samfund hviler på den indsats, som gøres i hjemmene. De økonomiske problemer, som er kommet til landet udefra, ville være tifold større, hvis ikke netop kvinderne igennem deres indsats i de mange hjem sørgede for, at manden træt efter sit arbejde kunne hvile ud i trygge omgivelser. Hele arbejdet med mad-

lavning, rengøring, vask og reparation af tøj og mange, mange andre ting er jo en helt nødvendig forudsætning for, at manden kan yde sin indsats på arbejdspladsen, ikke mindst den ekstra indsats i form af samfundsgavnligt overarbejde, som regeringen gennemførte ved lov sidste år.

Økonomisk kan vi også allerede i dag se den store betydning af det tilskud til hjemmearbejdende ægtefæller, som vi gennemførte for 2 år siden, og som sammen med ændringer i reglerne for arbejdsløshedsunderstøttelsen har betydet, at udgifterne til de arbejdsledige i dag kun er 24 pct. af udgifterne i 1979.

Til dette kommer så de store besparelser på daginstitutionsområdet, som jo har kunnet gennemføres på grund af den faldende interesse for disse opdragelsesformer, som især har vist sig efter revisionen af taksterne på institutionsområdet.

Alt i alt er det ikke for stærkt i dag at sige, at vi direkte kan takke de danske kvinder for, at vi er blevet befriet for det kasseunderskud, som i så mange år har været et problem for det danske samfund.

Med hensyn til den alment samfundsgavnlige betydning af den hjemmearbejdende ægtefælles indsats kan der ikke være nogen tvivl om den kristelige regerings holdning. Da kristeligt folkeparti i sin tid som loyal opposition udarbejdede den omfattende Økoplán Q, var det ikke blot en løsning af Danmarks økonomiske problemer, man her tilbød folketinget. Det var i virkeligheden også et tilbud om løsning af Danmarks åndelige problemer.

Vi i kristeligt folkeparti viger ikke tilbage for at sige, at vores egentlige mål er at fremme det kristne livssyn, herunder naturligvis også det kristne syn på kvinden. Vi må være ærlige. Vi kan i dag desværre ikke sige, at alle problemerne er løst. Tidligere tiders fejlgreb og undladelsessynder har sat sig spor, således at vi stadig mærker den manglende forståelse for, at kvindens plads er i hjemmet. Ikke mindst må vi beklage, at der blandt kvinder er så lidt forståelse for en hustrus og en moders pligter. Dette er forbavsende, når man samtidig betænker den dybe glæde, som følger af et ægte kristent forhold til mand og børn. Men det er alligevel forståeligt, når man overvejer den indflydelse, ja, vi vil endda sige den uhyggeligt